

บทที่ 5

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินการจัดการความรู้ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของปัจจัยที่พยากรณ์ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามให้มหาวิทยาลัยละ 150 ชุด รวม 300 ชุด ได้รับกลับคืนมาและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 127 ชุด และจากมหาวิทยาลัยพายัพ 127 ชุด รวมทั้งหมด 254 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.66 สำหรับผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการจัดการความรู้

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ซึ่งผลของการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

5.1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับลักษณะส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพและมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ประกอบด้วย เพศ ช่วงอายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และสถานะในการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย โดยจะทำการวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล

ลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ให้ข้อมูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่		มหาวิทยาลัยพายัพ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>				
ชาย	50	39.4	39	30.7
หญิง	77	60.6	88	69.3
รวม	127	100.0	127	100.0
<u>ช่วงอายุ</u>				
20 – 29 ปี	49	38.6	16	12.6
30 – 39 ปี	46	36.2	46	36.2
40 - 59 ปี	19	15.0	49	38.6
50 ปีขึ้นไป	13	10.2	16	12.6
รวม	127	100.0	127	100.0
<u>ช่วงระยะเวลาในการ</u>				
0 - 10 ปี	68	53.5	63	49.6
11 - 20 ปี	20	15.7	40	31.5
21 ปี ขึ้นไป	39	30.7	24	18.9
รวม	127	100.0	127	100.0
<u>ระดับการศึกษา</u>				
ปวช.หรือมัธยมปลาย	12	9.5	11	8.7
ปวส. หรืออนุปริญญา	3	2.4	9	7.1
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	55	43.3	67	52.8
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	52	40.9	35	27.6
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	5	3.9	5	3.9
รวม	127	100.0	127	100.0

ตารางที่ 5.1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ให้ข้อมูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่		มหาวิทยาลัยพายัพ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ระดับตำแหน่ง</u>				
ผู้บริหาร	6	4.7	17	13.4
อาจารย์	44	34.6	12	9.4
เจ้าหน้าที่	77	60.6	98	77.2
รวม	127	100.0	127	100.0
<u>สถานะในการจัดการความรู้</u>				
เป็นคณะกรรมการ KM	18	14.2	10	7.9
ไม่เป็นคณะกรรมการ KM	109	85.8	117	92.1
รวม	127	100.0	127	100.0

จากตารางที่ 5.1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างสามารถจำแนกได้ดังนี้

เพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีทั้งหมด 127 คน เป็นเพศชาย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 และเป็นเพศหญิง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยพายัพ มีทั้งหมด 127 คน เป็นเพศชาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 และเป็นเพศหญิง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3

ช่วงอายุ

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 – 29 คนจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 ช่วงอายุ 40 – 49 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยพายัพ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 40 – 49 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 ช่วงอายุ 20 – 29 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6

ช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่มีช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติงานอยู่ในช่วง 0 - 10 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาอยู่ในช่วง 21 ปีขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 และ ช่วง 11 – 20 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยพายัพส่วนใหญ่มีช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติงานอยู่ในช่วง 0 – 10 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาอยู่ในช่วง 11 – 20 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และช่วง 21 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9

ระดับการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมามีการศึกษาระดับระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และระดับปวช.หรือมัธยมปลาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยพายัพส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมามีการศึกษาระดับระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 และระดับปวช. หรือมัธยมปลาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7

ระดับตำแหน่ง

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาเป็นอาจารย์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 และเป็นผู้บริหาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยพายัพ ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 77.2 รองลงมาเป็นอาจารย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และเป็นผู้บริหาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4

สถานะในการจัดการความรู้

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8 และเป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยพายัพ ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 92.1 และเป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9

ตารางที่ 5.2 สรุปค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านองค์ประกอบที่มีผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ

ปัจจัยทางด้านองค์ประกอบ	มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่	มหาวิทยาลัย พายัพ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$
1.ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร	3.92	3.66
2.ปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน	3.93	3.47
3.ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้	3.86	3.65
4.ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโครงสร้างพื้นฐาน	3.93	3.52
5.ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.83	3.59
6.ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ใช้ความรู้	4.02	3.85
7.ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี	3.81	3.45
8.ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร	3.84	3.60
9.ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร	3.73	3.42

จากตารางที่ 5.2 สามารถสรุปได้ว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ต่อปัจจัยทางด้านองค์ประกอบที่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย โดยเรียงตาม ลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ใช้ความรู้ ($\bar{X}=4.02$) ปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน ($\bar{X}=3.93$) และปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X}=3.93$)

สำหรับระดับความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพต่อปัจจัยทางด้านองค์ประกอบที่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย โดยสามารถเรียงตามลำดับดังนี้ ปัจจัย

ด้านบุคลากรผู้ใช้ความรู้ ($\bar{X} = 3.85$) ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ($\bar{X} = 3.66$) และปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้ ($\bar{X} = 3.65$)

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย

รายการประเมินผล การดำเนินการจัดการความรู้	มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่	มหาวิทยาลัย พายัพ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$
1.ระดับการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัย		
- การเริ่มต้น	3.75	3.38
- การสำรวจและทดลอง	3.85	3.68
- การนำโครงการนำร่องไปใช้งาน และริเริ่มดำเนินการ	3.69	3.26
- การขยายผลและสนับสนุน	3.72	3.22
- การจัดการองค์ความรู้	3.69	2.61
รวม	3.75	3.22
2.แผนงาน โครงสร้าง และบทบาทของบุคลากร ในการจัดการความรู้	3.68	3.15
3.โครงสร้างขององค์กรจัดการความรู้	3.67	3.18
4.การประเมินกลยุทธ์ในการจัดการความรู้	3.67	3.25
5.กระบวนการและกิจกรรมในการแลกเปลี่ยน ความรู้	3.65	3.05
ภาพรวมผลการดำเนินการจัดการความรู้	3.68	3.19

จากตารางที่ 5.3 พบว่า ภาพรวมผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.68 โดยเมื่อพิจารณารายการประเมินผลรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ระดับการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.75$) แผนงาน โครงสร้าง และบทบาทของบุคลากรในการจัดการความรู้ ($\bar{X} = 3.68$) และโครงสร้างขององค์กรจัดการความรู้ กับการประเมินกลยุทธ์ในการจัดการความรู้ ($\bar{X} = 3.67$)

ส่วนมหาวิทยาลัยพายัพนั้น ภาพรวมผลการดำเนินการจัดการความรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.19 โดยเมื่อพิจารณารายการประเมินผลรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การประเมินกลยุทธ์ในการจัดการความรู้ ($\bar{X}$ = 3.25) ระดับการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัย ($\bar{X}$ = 3.22) และแผนงานโครงสร้าง และบทบาทของบุคลากรในการจัดการความรู้ ($\bar{X}$ = 3.15)

5.2 การวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการจัดการความรู้

การวิเคราะห์ถึงการจัดลำดับความสำคัญและความแตกต่างระหว่างกลุ่มในการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบที่มีผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย

- 1) การจัดลำดับปัจจัยทางด้านองค์ประกอบที่มีผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4 แสดงลำดับปัจจัยทางด้านองค์ประกอบที่มีผลต่อการจัดการความรู้

ปัจจัย	มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่	มหาวิทยาลัย พายัพ
1.ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร	1	1
2.ปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยและชุมชน	8	2
3.ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการ ความรู้	2	4
4.ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโครงสร้าง พื้นฐาน	7	3
5.ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4	7
6.ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ใช้ความรู้	9	8
7.ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี	6	5
8.ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร	3	7
9.ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร	5	6

จากตารางที่ 5.4 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีลำดับปัจจัยมีผลต่อการจัดการความรู้ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้ และปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร

ส่วนบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพ มีลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความรู้ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน และปัจจัยด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน

2) ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการความรู้ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5.5 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มในการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพและมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Correlations			A1	A2
Spearman's rho	Correlation	A1	1.000	.243
	Coefficient	A2	.243	1.000
	Sig.	A1	.	.529
	(2-tailed)	A2	.529	.
	N	A1	9	9
		A2	9	9

จากตารางที่ 5.5 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.529 มากกว่า 0.05 จึงสามารถสรุปได้ว่าไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องการเรียงลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (A1) และบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพ (A2) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.243)

5.3 การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้มีการตั้งสมมติฐานการวิจัยและทำการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ซึ่งผลจากการทดสอบสมมติฐานมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพมีความแตกต่างกัน

ก่อนทำการทดสอบตามสมมติฐานที่ 1 นั้นได้ใช้สถิติทดสอบ Kolmogorov-Smirnov เพื่อตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลแล้ว พบว่า ข้อมูลของทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยพายัพนั้นมีการแจกแจงแบบปกติ (ดังแสดงในภาคผนวก ข) จึงสามารถทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต่อไปได้ สำหรับการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ได้กำหนดสมมติฐานเพื่อการทดสอบได้ดังนี้

H_0 : ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.6 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในมหาวิทยาลัยที่ต่างกับผลการดำเนินการจัดการความรู้

Independent Samples Test

มหาวิทยาลัย	N	Mean	Std. Deviation	t	df	Sig. (2-tailed)
Total_RU payap	127	3.1941	.63406	-6.290	252	.000
cmru	127	3.6878	.61662			

F = 1.226, Sig. = 0.269 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 5.6 แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ความแตกต่างในค่าเฉลี่ยของผลการดำเนินการจัดการความรู้ของทั้งมหาวิทยาลัยพายัพ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้สถิติ T-Test พบว่า ค่า Sig. = 0.000 จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 แสดงว่า ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพมีความแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยทางด้านองค์ประกอบมีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ ได้ทดสอบโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise) ซึ่งกำหนดให้

Fac 1 หมายถึง ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร

Fac 2 หมายถึง ปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน

Fac 3 หมายถึง ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้

Fac 4 หมายถึง ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโครงสร้างพื้นฐาน

Fac 5 หมายถึง ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

Fac 6 หมายถึง ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ใช้ความรู้

Fac 7 หมายถึง ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี

Fac 8 หมายถึง ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร

Fac 9 หมายถึง ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร

การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5.7 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านองค์ประกอบกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ

Coefficients		
ตัวแปร	B	Sig.
Constant	1.120	.000
FAC7	.261	.000
FAC2	.180	.003
FAC3	.187	.006

Adjust R = 0.330, F = 42.613, Anova Sig. = 0.000, Durbin-Watson = 1.681

จากตารางที่ 5.7 สามารถสร้างสมการถดถอยของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ ได้ดังนี้

$$\text{Total_all} = 1.120 + 0.261\text{Fac7} + 0.180\text{Fac2} + 0.187\text{Fac3}$$

โดย Total_all คือ ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของทั้งสองมหาวิทยาลัย

Fac2 คือ ปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน

Fac3 คือ ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้

Fac7 คือ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี

จากสมการ Total_all จะเห็นได้ว่าปัจจัยทางด้านองค์ประกอบทั้งหมด 9 ปัจจัย มีเพียง 3 ปัจจัยเท่านั้น ที่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของทั้งสองมหาวิทยาลัย ได้แก่ ปัจจัยด้าน

การสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้ และปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้ ปัจจัยต่างๆมีผลต่อผลการดำเนินงาน การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ร้อยละ 33.0 ซึ่งคู่ได้จากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (0.330) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กล่าวโดยสรุปคือ หากเกิดมีการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีแล้ว จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ด้วย

สมมติฐานที่ 2.1 ปัจจัยทางด้านองค์ประกอบ มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่สามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.1 ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.8 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านองค์ประกอบกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Coefficients		
ตัวแปร	B	Sig.
Constant	1.292	.000
FAC5	.213	.008
FAC2	.216	.002
FAC7	.191	.022

Adjust R = 0.419, F = 29.626, Anova Sig. = 0.000, Durbin-Watson = 1.911

จากตารางที่ 5.8 สามารถสร้างสมการถดถอยของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้ดังนี้

$$\text{Total_Ru1} = 1.292 + 0.213\text{Fac5} + 0.216\text{Fac2} + 0.191\text{Fac7}$$

โดย Total_Ru1 คือ ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Fac2 คือ ปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน

Fac5 คือ ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

Fac7 คือ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี

จากสมการ Total_RU1 จะเห็นว่าปัจจัยทางด้านองค์ประกอบทั้งหมด 9 ปัจจัย มีเพียง 3 ปัจจัยเท่านั้นที่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คือ ปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี โดยปัจจัยต่างๆมีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ร้อยละ 41.9 ซึ่งดูได้จากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (0.419) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กล่าวโดยสรุปคือ หากเกิดการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี แล้ว จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ด้วย จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.1

สมมติฐานที่ 2.2 ปัจจัยทางด้านองค์ประกอบ มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.9 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านองค์ประกอบกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ

Coefficients

ตัวแปร	B	Sig.
Constant	1.269	.000
FAC3	.316	.001
FAC7	.223	.002

Adjust R = 0.212, F = 16.685, Anova Sig. = 0.000, Durbin-Watson = 1.732

จากตารางที่ 5.9 สามารถสร้างสมการถดถอยของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ ได้ดังนี้

$$\text{Total_Ru 2} = 1.269 + 0.316\text{Fac3} + 0.223\text{Fac7}$$

โดย Total_Ru 2 คือ ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ

Fac 3 คือ ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้

Fac7 คือ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี

จากสมการจะเห็นได้ว่าปัจจัยองค์ประกอบทั้งหมด 9 ปัจจัย มีเพียง 2 ด้านเท่านั้นที่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ คือ ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้ และปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี โดยปัจจัยต่างๆมีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ ร้อยละ 21.2 ซึ่งสามารถดูได้จากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (0.212) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กล่าวโดยสรุปคือ หากมีการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์ การจัดการความรู้ และปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีแล้ว จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพด้วย **จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.2**

ตารางที่ 5.10 แสดงองค์ประกอบของปัจจัยที่พยากรณ์ผลการดำเนินการจัดการความรู้

มหาวิทยาลัย	ปัจจัย		
ราชภัฏเชียงใหม่ และพายัพ	ปัจจัยด้านการสร้าง ความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยและชุมชน	ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์ การจัดการความรู้	ปัจจัยด้านความรู้และ ทักษะในการใช้ เทคโนโลยี
ราชภัฏเชียงใหม่	ปัจจัยด้านการสร้าง ความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยและชุมชน	ปัจจัยด้านความรู้และ ทักษะในการใช้ เทคโนโลยี	ปัจจัยด้านการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้
พายัพ	ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การ จัดการความรู้	ปัจจัยด้านความรู้และ ทักษะในการใช้ เทคโนโลยี	-

จากตารางที่ 5.10 จะเห็นได้ว่าทั้งสองมหาวิทยาลัยมีองค์ประกอบของปัจจัยที่พยากรณ์ผลการดำเนินการจัดการความรู้ที่แตกต่างกัน โดยสมการพยากรณ์ผลการดำเนินการจัดการความรู้

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จะประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสร้างร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี แต่สมการพยากรณ์ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า มีเพียง 2 ปัจจัย เท่านั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์การจัดการความรู้ และปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสมการพยากรณ์ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของทั้งสองมหาวิทยาลัยจะพบว่า มี 1 ปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้ หากพิจารณาสมการพยากรณ์ผลการดำเนินการจัดการความรู้ในภาพรวม จะพบว่า องค์ประกอบของปัจจัยที่พยากรณ์ผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพนั้น มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ

1) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

โดยกำหนดสมมติฐานทางสถิติเพื่อการทดสอบได้ดังนี้

H_0 : ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

H_1 : ช่วงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสามารถแสดงผลการทดสอบได้ดังนี้

ตารางที่ 5.11 การทดสอบความแปรปรวนระหว่างช่วงอายุกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Test of Homogeneity of Variances

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.530	3	123	.210

จากตารางที่ 5.11 เป็นการทดสอบความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างของข้อมูลที่ได้รับปัจจัยระดับแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า ค่า Sig. มากกว่า 0.05 ทำให้ทราบความแปรปรวนของแต่ละช่วงอายุว่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องทำการทดสอบ F-test ในตาราง ANOVA เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.12 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละช่วงอายุกับผลการดำเนินการจัดการความรู้

Multiple Comparisons

สถิติ	ช่วงอายุ		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
	(I) อายุ	(J) อายุ			
LSD	20-29 ปี	30-39 ปี	-.1477	.12646	.245
		40-49 ปี	-.1003	.16648	.548
		50 ปีขึ้นไป	.1691	.19218	.381

F = 1.084, ANOVA Sig = 0.359 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 5.12 ได้ทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มด้วยวิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.359 มากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าช่วงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.1

สมมติฐานที่ 3.2 ระดับตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

โดยกำหนดสมมติฐานทางสถิติเพื่อการทดสอบได้ดังนี้

H_0 : ระดับตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

H_1 : ระดับตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสามารถแสดงผลการทดสอบได้ดังนี้

ตารางที่ 5.13 การทดสอบความแปรปรวนระหว่างระดับตำแหน่งกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Test of Homogeneity of Variances

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.666	2	124	.516

จากตารางที่ 5.13 เป็นการทดสอบความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างของข้อมูลที่ได้รับปัจจัยระดับแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า ค่า Sig. มากกว่า 0.05 ทำให้ทราบความแปรปรวนของแต่ละระดับตำแหน่งว่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องทำการทดสอบ F-test ในตาราง ANOVA เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.14 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับตำแหน่งกับผลการดำเนินการจัดการความรู้

Multiple Comparisons

สถิติ	(I) ตำแหน่ง	(J) ตำแหน่ง	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
LSD	ผู้บริหาร	อาจารย์	-.3686	.26826	.172
		เจ้าหน้าที่	-.3740	.26127	.155

F = 1.042, ANOVA Sig = 0.356 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 5.14 จะเห็นได้ว่า ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.356 มากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าระดับตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.2

2) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานที่ 3.3 ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

โดยกำหนดสมมติฐานทางสถิติเพื่อการทดสอบได้ดังนี้

H_0 : ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ

H_1 : ช่วงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ
ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสามารถแสดงผลการทดสอบได้ดังนี้

ตารางที่ 5.15 การทดสอบความแปรปรวนระหว่างช่วงอายุกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ

Test of Homogeneity of Variances

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.334	3	123	.266

จากตารางที่ 5.15 เป็นการทดสอบความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างของข้อมูลที่ได้รับปัจจัยระดับแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า ค่า Sig. มากกว่า 0.05 ทำให้ทราบความแปรปรวนของแต่ละระดับตำแหน่งว่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องทำการทดสอบ F-test ในตาราง ANOVA เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ย ดังตารางที่ 5.16

ตารางที่ 5.16 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละช่วงอายุกับผลการดำเนินการจัดการความรู้

Multiple Comparisons

สถิติ	(I) ช่วงอายุ	(J) ช่วงอายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
LSD	20-29 ปี	30-39 ปี	.2366	.18346	.200
		40-49 ปี	.0981	.18201	.591
		50 ปีขึ้นไป	-.0793	.22349	.723

F = 1.260, ANOVA Sig = 0.291 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 5.16 ได้ทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มด้วยวิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.291 มากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าช่วงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.3

สมมติฐานที่ 3.4 ระดับตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

โดยกำหนดสมมติฐานทางสถิติเพื่อการทดสอบได้ดังนี้

H_0 : ระดับตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ

H_1 : ระดับตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยพายัพ

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสามารถแสดงผลการทดสอบได้ดังนี้

ตารางที่ 5.17 การทดสอบความแปรปรวนระหว่างระดับตำแหน่งกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพ

Test of Homogeneity of Variances

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.832	2	124	.063

จากตารางที่ 5.17 เป็นการทดสอบความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างของข้อมูลที่ได้รับปัจจัยระดับแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า ค่า Sig. มากกว่า 0.05 ทำให้ทราบความแปรปรวนของแต่ละระดับตำแหน่งว่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องทำการทดสอบ F-test ในตาราง ANOVA เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.18 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับตำแหน่งกับผลการดำเนินการจัดการความรู้

Multiple Comparisons

สถิติ	(I) ตำแหน่ง	(J) ตำแหน่ง	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
LSD	อาจารย์	ผู้บริหาร	-.5085	.23440	.032*
		เจ้าหน้าที่	-.4998	.19014	.010*

F = 3.531, ANOVA Sig = 0.32

*ค่าเฉลี่ยแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 5.18 จะเห็นว่า ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มอาจารย์ มีความแตกต่างกับกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มเจ้าหน้าที่ ซึ่งค่า Sig. เท่ากับ 0.32 และ 0.01 สรุปได้ว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยพายัพ ตำแหน่งอาจารย์มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ต่างจากผู้บริหาร และตำแหน่งผู้บริหารก็มีผลต่อการดำเนินการจัดการความรู้แตกต่างจากเจ้าหน้าที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.4

สรุปได้ว่าการทดสอบปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงอายุกับด้านระดับตำแหน่งกับผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่กับมหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า ปัจจัยด้านช่วงอายุและระดับตำแหน่งไม่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ส่วนมหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า ปัจจัยด้านช่วงอายุไม่มีผลต่อการดำเนินการจัดการความรู้ แต่ระดับตำแหน่งมีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้